

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 37

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 12 Iunie, 1892.

(br.) Prințul Eugen de Savoia, precum îl caracterisează istoria, n'a fost numai unul dintre cei mai mari comandanți ai timpului său, dar în persoana sa întrunia înalte calități diplomatice, ceea ce i-a câștigat și titlul de un mare bărbat de stat.

Premitem acestea, pentru-că ne aflăm într'un timp, când vederile sale politice câștigă tot mai mult în importanță și cuvintele sale adresate celor trei monarhi, pe cari i-a servit cu cea mai mare fidelitate și valorază tot mai tare temeinicia motivelor.

Nu e bine, dicea el domnitorilor sei, că ne luptăm așa de mult pentru provinciile italiene din peninsula apeninică: jertfele materiale și sângele de oameni, cu care adăpăm acel pământ, tot nu o să aducă rōde, proviciile italiene totuși se vor desface odată de cătră domnitorii Austriei. Așa s'au croit lucrurile și așa trebuie să se întempe, pentru-că e lucru firesc acesta și contra firei de geaba 'ți consumi puterile. Să ne întorcem spre Orient, acolo aflăm pământ crud și bun de lucrat, ér popōrele, cari doresc să scuture jugul turcilor, vor binecuvânta pasul Austriei.

Dar titlurile, care împodobiau corōna domnitorilor, ambițiunea de a domni preste pământul original al falnicilor romani și bogățiile întinse ale membrilor din familia domnitoare erau motive grave și măgulitoare, ca domnitorii Austriei să nu i-a în serios cuvintele renumitului comandant, să nu urmeze poveștii lui, ci să jertfescă tot pentru a domni preste peninsula apeninică.

Și au și jertfit!

Rënd pe rënd, fie-care domnitoriu, ce s'a succedat, a trimis osti să se răboiască. Austria și-a consumat puterile, încât resbele din Italia erau să-i curme ȳile existenței.

O spune această istoria luptelor din Italia, o spune „Tatăl Radesky” și o prevestesc chiar și românii nostri, cari atâta au sângerat pe câmpiile Italiei.

Și astăzi, după atâtea jertfe și atâtea lupte învergunate, și costisitoare, Italia e un stat bine consolidat, independent și cumpănitoriu în relațiunile politice europene.

Monarchia noastră a ajuns și ea la vorbele prințului Eugen, ea și-a îndreptat mai mult ochii spre Orient și, pentru a pute ține concurența celorlalte state și echilibrul european, lucrăză mână în mână cu Italia, cu aceea țără, cu care s'a dujmanit, de când povestesc istoria.

E bine, că monarchia noastră și a îndreptat ochii cel puțin în timpul din urmă spre Orient, unde, deși numai pōte lucra așa de priincios, pe cum ar fi putut-o face mai înainte, căci aȳi în Orient sunt state bine consolidate, totuși în vecinătatea lui fiind, pōte cel puțin urma o politică economică mai favorabilă ca celelalte state și pōte ține concurență cu ele.

Dar să o lăsăm să-și continue politica economică, — numai de și-o ar continua înțelepțesce!

Intențiunea noastră a fost să revenim asupra Italiei, a cărei rege și regină au fost în ȳilele din urmă sêrbătōriți în tōte locurile pe pământul Germaniei și indeosebi sêrbătōriți au fostei în capitala Germaniei nu numai de curtea domnitoare, ci de întreaga populațiune.

E acesta un semn vedit, cât de mult țin germanii la interesele, ce i lēgă de a sêrbătōri pe italieni și e un semn caracteristic al politicei actuale, ce o urmăresc domnitorii acestor state.

Atâtea ovațiuni nu s'au adus nici altor domnitori, atâtea cuvinte măgulitoare n'au întimpinat nici alți suverani, câte s'au făcut membrilor casei de Savoia, cu tōtă ruina financiară din țera preste a cărei sōrte i-a aședat prevedința divină.

Călătoria părechei regale italiene și a ministrului de externe, ovațiunile, ce li s'au făcut și cuvintele eșite din rostul împăratului german sunt semne, că raporturile alianței sunt consolidate și durabile.

E dar justificată și procederea presei austro-ungare, care aduce articli de preamărire regelui Umberto și împăratului Wilhelm din acest incident, căci și sōrtea monarchiei noastre condiționeză astăzi dela raporturile, în care se află aceste trei puteri centrale, cari urmăresc manținerea echilibrului european și asigură durabilitatea păcei.

ÉR pacea e un dar dumnezeesc și o binecuvântare cerescă!

Revista politică.

Presa din România și chiar presa străină se ocupă cu mōrtea regretatului bărbat de stat din România Dumitru Brătianu, fratele mai mare al renumitului bărbat de stat Ioan Brătianu. D. Brătianu a fost în timpul din urmă șeful partidului național-liberal și a luptat mult în viața sa pentru înălțarea României și înaintarea nēmului românesc preste tot. —

acea, care se udase de sudōrea pe trupul lui Desēze în decurs de 5 ore pe tribună. În aceste igrijiri familiare, ce-i desveleau situațiunea și rangul său, regele păre a uita că se discută despre propria lui viață în sgomotul salei vecine.

Reintrând în templu, regele, care n'avea nimic de a oferi, își desnodă cravata și o dete avocatului său.

Timp de mai multe ȳile, cele două partide în care era împărțit conventul, girondinii și montanii numai să caluminau, disputând viața regelui. Discuțiunea se prolungi până în 7 Ianuarie. În fine fu hotărîtă încheierea, și se decise printr'un decret că stabilirea întrebărilor și apelul nominal se aibă loc în 14 Iannariu.

Sosită această ȳi fatală, o mulțime imensă de privitori incunjurau adunarea și umpliau tribunele. O grămadă de oratori să grăbesc a propune diferite metode pentru statorirea întrebărilor. În fine după desbateri îndelungate, conventul contrage tōte întrebările în următoarele trei:

„Este vinovat Lodovic Capet de conspirare contra libertății națiunei și de atentate contra siguranței generale a statului?”

„Sentința, ori care ar fi, fi va trimisă spre sancționarea generală a poporului?”

„Ce pedepsă i-se va da?”

ȳiua de 14 întrēgă trecu cu aranjarea întrebărilor.

În săptămâna trecută, precum am anunțat, s'a terminat desbaterea bugetară în dieta ungară. În 17 l. c. ministrul de finanțe unguresc a putut prezenta legea financiară, care arată cheltueli ordinare, 370,299.032 fl., cheltueli transitorie 7,399.228 fl., investițiuni 13,272.023 fl., cheltueli estraordinare comune 6,617.123 fl., la olaltă 397,523,636 fl. escedent 14.725 fl. —

Tōte foile sunt pline de rapōrte asupra petrecerei lui Bismarck în Viena, unde a sosit la 19 Iunie n. pentru a asista la cununia fiului său Herbert. De șese-ori cu asta a fost Bismarck în Viena. Maiu întâiu la 1847, din incidentul unei călătōrii, ce-o făcuse cu tinēra sa nevastă; aceea călătōriă n'a avut nici o însemnătate politică. Pentru a două oră a fost totmai înainte de asta cu 40 ani, adecă în 1852, dar ca delegat în afaceri politice de însemnătate, ca mandatar al Prusiei în dieta imperială germană. El a avut misiunea să armonizeze diferențele, ce s'au ivit între Austria și Prusia pe tērēm al alianței vamale. A treia oră s'a dus Bismarck la Viena în August 1864, când deja era cunoscut la tōtă lumea fiind ministru. Tocmai atunci trecuse răboiul Schleswig-Holstein, ér Bismarck merse la Viena, ca să se înțelēgă cu ministrul de externe austriac, contele Rechberg, asupra administrațiunei ducatelor răpite dela Dania și devenite posesiune comună, precum și asupra reformei intenționate a constituției imperiului german. Contrarietățile dintre Prusia și Austria erau atât de pronunțate pe atunci, încât Bismarck părăsi Viena, fără de a-și fi ajuns scopul. Când Bismarck merse din nou în Viena (1878), el deja se afia la culmea succeselor și a gloriei sale. Deja puse la pământ suetta austriacă la Königgrätz și doborî de pe capul lui Napoleon, la Sedan, corōna împărătescă franceză. Din punct de vedere politic însă cea mai însemnată vizită a lui Bismarck la Viena este cea din 1879, cu care ocazie a încheiat alianța germano austro ungară. — Cu ocazia ultimei sale vizite la Viena, Bismarck a fost primit cu mare însufiețire de populațiunea orașului. La gara din Teschen a ținut următōrea cuvântare: „Me bucur din inimă și ve mulțamesc fōrte, că aici, la hotarēle Austriei, mi se face o primire atât de căldurosă. Nisuița mea a fost totdeauna, ca cu statul, cu care stăm în strînsă alianță, să susținem relațiile cele mai amicabile și me bucură, că prin căsătoria sa, fiul meu pășese tot pe aceeași cărare, pe care în politică am mers eu. Amiciția cu imperiul vecin rudic cu noi prin sânge și aliat istoricesc va influința și în viitoriu raporturile reciproce. Sper, că d-vōstră veți păȳi

FOIȚA.

Procesul lui Ludovic XVI.

— Fragment după Lamartine. —

(Urmare.)

„Regele, care ascultase apērarea lui proprie cu un interes ce părea că se referă mai mult la orator, decât la discurs, se ridică după ce termină Desēze vorbirea: „Vi s'au arătat mijloacele mele de apērare, ȳise el, eu nu le voi repeta.

Vorbindu-ve pōte pentru ultima oră, ve declar, că conștiința mea, nu-mi impută nimic; și că apērătorii mei nu v'au spus decât adevērul. Nu mi-a fost tēmă nici odată de esaminarea publică a conduitei mele; dar mi-se frânge inima aflând în acusă imputarea de a fi vrut să vērs sângele poporului, și preste tot că nefericirile lui 10 August sē mi se atribuie mie. Mărturisesc, că multiplele probe, ce le dasem în tot timpul despre iubirea mea pentru popor, îmi părea a me fi ridicat mai presus de această imputare, pe mine, care însumi m'aș f espus, pentru a nu se vărsa nici o picătură din sângele acestui popor”. După aceste cuvinte eși.

Reintors în sala inspectorilor conventului, regele se aruncă în brațele lui Desēze. Strînse mâinile apērătorului într'ale sale, își sterse fruntea cu basmauă și uscă însuși cămașa destinată a înlocui pe

A 15 se rezervă pentru apelul nominal. Adunarea decise mai întâiu, ca fie-care membru să-și dea votul de pe tribună; că acest vot să pōtă fi motivat, să fie scris și semnat.

Adunarea constă din șapte-sute patruȳeci și nouē de membri. Șese sute optȳeci și trei membri declară fără espicare: Ludovic XVI vinovat pentru conspirare contra libertății națiunei și de atentate contra siguranței generale a statului.

Apelul nominal începe asupra întrebărei a două, adecă a apelărei la popor. Doue sute optȳeci și unu votēză pentru apel; patru sute douăȳeci și trei contra. Președintele declară în numele conventului național, că sentința lui Ludovic nu va trimisă spre aprobare poporului.

ȳiua de 15 fu întreagă absorbită de aceste apeluri nominale; al treilea fu amānat pe ședința din ȳiua următōre.

Agitarea crescea în Paris pe cât se apropia momentul decisiv. În teatre se audiseră voci favorabile lui Ludovic XVI cu ocasiunea piesei „Amicul legilor”. Aristocrația înaltă și burgesia erau aplecate spre agrațiere. Iacobinii din parte-le se siliau îndoit se grăbiască sentința. Mânia lor, aȳtată prin amēnări și pedeci devenia mai amenințătōre și apoi cele două partide se temeau una de alta, presupunēnd cele mai sinistre planuri fie-care de cealaltă.

(Va urma.)

aceste raporturi și veți rămâne pentru vecie prietini nostri, sau cel puțin până când noi, cari ne aflăm de față aici, vom trăi și vom lucra împreună pe pământ. Cel puțin până când eu trăiesc, nu voi lăsa să cadă acea operă a mea, pe care am inaugurat-o personal și nu fără osteneți, în 1879 la Viena“.

Tribuniștii la frêne.

V.

Consistoriul archidieceșan, examinând actul de conversiune, a condamnat pe fostii mandatar ai sei la desdaunare în sumă 5625 fl. ca erogațiune nejustificată, dar relativ la diferența de curs la vinderea obligațiunilor, deși cu tot dreptul o putea pretinde și acesta, i-a absolvat, din motiv, că la vindere în formă nu au călcat mandatul consistorial.

Eată hotărîrea consistoriului:

Nr. 4279/888.

Consistoriul archidieceșan, ca senat episcopesc, în afacerea convertirii bonurilor rurale transilvane în valoare nominală de 525.000 fl. m. c., efectuată în anul 1886 prin oficialii casei archidieceșane Constantin Stezar și Eugen Brote, în urma mandatului consistorial ddo 11 Ianuarie, 1886 Nr. 151 pe baza rapoartelor oficiului casei din 21 Februarie 1887 Nr. 22 ex 1886 și din 29 Novembre 1887 Nr. 210, precum cu privire la observările comisiei emise pentru censurarea acestei afaceri cuprinse în rapoartele de praes. 16 Octombrie, 1887 Nr. 5487 și de praes. 6 Mai, 1888 Nr. 2629, având în vedere și conculul sinodal din anul 1888 Nr. 128 în ședința ordinară de ađi a adus următoarea

Hotărîre:

I. Convertirea intenționată de acest consistoriu cu hotărîrea sa din 11 Ianuarie 1886 Nr. 151 nu s'a efectuat între marginile mandatului consistorial intru atât, încât oficialii casei însărcinați cu executare convertirii, la cumpărarea scrisurilor fonciare ale băncii hipotecare, ale băncii comerciale pestane și ale primei case de păstrare patrioțice din Pesta, în contra mandatului precis consistorial au trecut peste cursul maximal hotărît de consistoriu și au cumpărat scrisuri cu un preț cu mult mai mare și anume: scrisurile băncii hipotecare cu câte 50 cr., ale primei case de păstrare patrioțice din Budapesta cu 1 fl. 50 cr., er ale băncii comerciale pestane cu 2 fl. 50 cr., mai cumpe la sută, ceea ce la 375.000 fl. au pricinuit o erogare neintemeiată și nejustificată din cassa fondurilor archidieceșane în sumă de 5625 floreni v. a.

Au trecut peste mandatul consistoriului și cu aceea, că au cumpărat 12.000 scrisuri fonciare de ale institutului de credit fonciar din Sibiu cu 6% fără ca consistoriul să fi reflectat la acele, și încă într'un timp, când aceste notau un curs ridicat, pe când cumpărându-le la începutul convertirii ce au înscenat-o deja la 29 Ianuarie, 1886, ori chiar în luna lui Februarie numai, puteau face și aici o economisare de cel puțin 1 fl la sută, peste tot dar 120 fl. v. a. În urma acestora:

II. Fostii oficiali de cassă Constantin Stezar și Eugen Brote se îndatoréză a rebonifica în cassa consistorială suma de 5625 fl. v. a. (cinci mii șase sute douăzeci și cinci florini) ca sumă diferențială cu cât au dat mai mult în prețul scrisurilor fonciare peste cursul maximal statorit de consistoriu în mandatul din 11 Ianuarie, 1886 Nr. 151.

Încât pentru cumpărarea scrisurilor fonciare de ale institutului de credit fonciar din Sibiu, în valoare nominală de 12.000 fără mandat consistorial, cu privire la starea acestor valori ce dovedesc și de prezent o tendință de a crește în valoare, deși la acuirea lor, după-cum s'a arătat mai sus, se putea face oșeși-careva economisare: acuirea o află de acceptabilă.

Motive:

Consistoriul, la propunerea oficiului de cassă, în ședința sa din 11 Ianuarie, 1886 sub Nr. 151 încuviințând a să vinde bonurile rurale transilvane ce se aflau în fondurile archidieceșane în valoare nominală de 689.860 fl. m. c., a hotărît totodată, ca pe prețul acestora să se cumpere scrisuri fonciare dela următoarele institute de credit și anume:

1. 125.000 fl. a 5% dela institutul de credit fonciar magiar din Budapesta.
2. 125.000 fl. a 5% dela banca comercială din Pesta.
3. 125.000 fl. a 5% dela cassa de păstrare din Pesta.
4. 125.000 fl. a 5% dela banca hipotecară pestană.
5. 100.000 fl. a 5 1/2% dela institutul fonciar din Sibiu și
6. 50.000 fl. a 6% dela institutul de credit și economii „Albina“ din Sibiu, statorit pentru ambele operațiuni: vindere și cumpărare — cursul minimal și maximal, și anume la vindere de 103 fl., er la cumpărare
 - a) pentru banca comercială din Pesta 99.50;
 - b) pentru cassa de păstrare patrioțică pestană 99;
 - c) pentru banca hipotecară pestană 99;
 - d) pentru scrisurile creditului fonciar din Sibiu a 5 1/2% cu 100.50, er
 - e) pentru „Albina“ 100.

Oficialii casei însă, cari au fost însărcinați cu aceste operațiuni, s'au pus; și, fără a mai accepta mandatul consistorial, deja la 29 Ianuarie 1886 au și vândut 300.000, la 4 Februarie, 100.000, er la 20 Februarie 125.000 bonuri rurale transilvane, toate cu cursul limitat de 103 fl. 25 cr., pe când cursul acelor la bursa din Budapesta era la 29 Ianuarie 103 fl. 40 cr., la 4 Februarie 103 fl. 75 cr., er la 20 Februarie deja 104.25, er la bursa din Viena 104.50, — au cumpărat însă scrisuri fonciare în valoare nominală de 537.000, cu suma de 541.045 fl. v. a., și anume:

1. fl. 125.000 dela banca hipotecară ungără a 100 fl. cu fl. 125.000
2. fl. 100.000 dela institutul de credit fonciar din Sibiu a 5 1/2% a 100.50 cu . . . fl. 100.500
3. fl. 125.000 dela cassa de păstrare patrioțică pestană a 100.50 cu fl. 125.625
4. fl. 125.000 dela banca comercială pestană a 102 fl. fl. 127.500
5. fl. 50.000 dela „Albina“ a 100 fl. . . . fl. 50.000
6. fl. 12.000 scrisuri fonciare dela institutul de credit fonciar din Sibiu cu 6% a 103.50 cu fl. 12.420

Laolaltă cu . . . fl. 541.045

precând dacă se ținneau strins de mandatul consistorial, nu puteau să cumpere scrisurile fonciare dela banca hipotecară, dela cassa de păstrare patrioțică din Pesta, și de a banca comercială din Pesta numai cu cursurile de 99, pentru valorile dela banca hipotecară și cassa de păstrare patrioțică din Pesta, și cu cursul de 99 fl. 50 cr., pentru valorile băncii comerciale pestane, ceea ce dă o diferență de 5625 fl. v. a. La rebonificarea acestei diferențe au trebuit constrinși fostii oficiali din acei motiv, că nu au arătat cu nimic necesitatea de a fi trebuit a se abate dela conculul consistorial, că în mandatul consistorial fund statorit macsimul cursului, cu care an putut să cumpere, dela acela fără învoirea consistoriului nu s'au putut abate; că la vinderea bonurilor rurale ținându-se morțiș de mandat, — deși efectele aceste notau la bursă un curs mai culant, — și așa se puteau efectui o creștere de preste 6000 fl. și totuși dela acesta au predescins: trebuia per consecutivă să-l observeze și la cumpărare; că vândarea efectuându-o în 29 Ianuarie, 4 și 20 Februarie, cumpărarea au făcut-o fără temei mai întârziată adevă la 2, 8, 12, 20 Februarie și 16 Martie 1886; că despre toate aceste operațiuni abia după trecerea unui an dela primirea mandatului, și și atunci numai în urma ursoiului în scris au raportat, prin ce i-a detras consistoriului posibilitatea de a putea lua măsuri de îndreptare, și mai ales, că prin purtarea volnică a numiilor oficiali nici nu a mai putut dispune cumpărarea altor efecte publice de preț mai moderat. Din toate acestea a trebuit să rezulte convingerea numiilor la rebonificarea diferenței ce s'a arătat între cursul cumpărării și între cursul macsimal statorit de consistoriu, și acesta cu atât mai vortos, cu cât cumpărarea s'a făcut chiar și preste cursul dlei, cu carele, după-cum afirmă, ar fi cumpărat, și anume la scrisurile fonciare ale băncii comerciale din Pesta, cumpărându-se aceste în valoare nominală de 125.000 a 102 fl cu suma de 127.500 în 20 Februarie 1886, precând aceste la datul acum numit notând la bursă numai 100.25, se puteau acuirea cu 2187 fl. 50 cr. mai ieftin adevă cu 125.312 fl. 50 cr.

Cumpărarea scrisurilor fonciare dela institutul de credit fonciar din Sibiu în valoare nominală de 12.000 a 103.50, deși această cumpărare s'a făcut fără mandat consistorial, cu privire la starea favorabilă a acelor a ađi a fost a se accepta.

Acastă hotărîre se va executa numai după-ce va fi luată spre sciință din partea Venerabilului sinod archidieceșan.

Sibiu, din ședința consistoriului archidieceșan ca senat episcopesc, ținută la 15 Aprilie 1889.

Despre această hotărîre s'a raportat sinodului archidieceșan din 1889, er sinodul prin conculul seu Nr. 114 o a luat la cunoscință.

Aprobată sentința și de sinod, consistoriul o a comunicat cu d nii Brote și Stezar prin următorii concul, primit de dl Brote la 29 August 1889.

„Nr. 4709. epitr. Acastă hotărîre consistorială, după-ce din partea Venerabilului sinod archidieceșan, în ședința sa ținută la 22 Aprilie 1889, prin conculul de sub Nr. 114 s'a luat la cunoscință, și-se estradă cu aceea, ca pomenitei hotărîri consistoriale să respunđi în termen de 30 zile dela primirea hotărîrii cu atât mai vortos, cu cât la din contră se vor lua alte măsuri.

Din ședința consistoriului archidieceșan ca senat episcopesc, ținută la 22 Iulie, 1889. Dr. Ilarion Pușcariu m. p. archim. vicariu arhiepiscopesc. Nicanor Frateșiu, m. p. secretariu.“ („Pro Ver.“ pag. 35).

Dl Brote se face, că nu înțelege provocarea consistoriului, și prin hărtia sa din 20 Septembrie 1889 în scopul de a răspunde la sentința cere datele la care se provacă consistoriul în motivarea ei. (Idem pag 36).

Consistoriul prin hărtia sa Nr. 6143 epitr. din 30 Sept. i răspunde, că actele le pôte inspicia în orele oficiose în cancelaria asesorului consistorial G. Candrea:

„Dealteum — ăice — răspunderea, la carea ai fost îndrumat prin hotărîrea consistorială din 22 Iulie a. c. Nr. 4709 nu se refere la respuns în scris asupra hotărîrii consistoriale ddo 15 Aprilie a. c. Nr. 4279—888, după-cum adevă se pare a fi înțeles mult st. D-ta, ci se refere la implinirea acum pomenitei hotărîri prin acoperirea în bani a pagubei cauzate fondurilor archidieceșane“. (Idem pag. 37)

În loc de a restituți „paguba căusată fondurilor archidieceșane“ însă, dl Brote, cu datul 25 Decembre 1889, înaintéză la consistoriu un respuns „meritoric“ lung-lung, care în broșura sa „Pro Veritate“ ocupă 25 pagini tipărite (pag. 38—62.)

În această polilogie, menită a paralisa la adoratorii sei „efectul“ conversiunei, manifestat în dispozițiunile autorităților competente bisericesci și în opiniunea publică, — dl Brote își dă aerul de a fi fost un om providențial în sinul consistoriului, carele intru manipularea averei bisericesci nici nu s'a ținut de mandatele în scris ale consistoriului, nici n'a avut să se țină de el, că averea, care în urma capitalisării impusă prin actele fundatiionale și prin conculsele sinodale, și în urma urcării cursului de bursă al efectelor, de sine și din sine s'a sporit și cât timp a fost el controlor precum s'a sporit și de când numai este el controlor, ar fi productul neobositei sale îngrijiri. — El firesce vor besce tot în plural și în numele dlui Stezar, dar la fine tot dă el se pricépă lumea, că el e acela, care avea „rolul conducător“

„Nenumărate fapte din activitatea noastră oficială sunt dovadă, că căpitanul Stezar și eu, care ocupam funcțiunile de cas-ar și controlor n'am ajuns a fi nici odată numai simpli „oficiali de cassă“, numai simpli manipulanți de bani. Tota lumea ne țină, (of! of!) și în realitate eram aceia, căroro li s'a încredințat întreaga avere și sörtea ei. (Prin cine?)

„nici unul din colegii nostri nu erau

bărbați de specialitate, naveau nici un fel de pracsă în asemenea afaceri, nu cunosceau natura efectelor, naveau cunoscință despre aceea cum se fac asemenea lucruri, cu un cuvânt erau laici în afaceri de bursă“.

„Noi am fost aceia, care am inițiat afacerea, noi am sprigiuit-o, noi am fost cari am hotărît-o, noi avem să fim deci și aceia, cari să o esecutăm „Puteam noi să jertfim interesele mari ale fondurilor unei forme góle“ „Faptele dovedesc, că conversiunea s'a îndeplinit în cele mai favorabile condițiuni, și că formele birocratice, la care insiste acum consistoriul cu atâta stăruință erau numai forme góle“.

Am reproduc câte-va din argumentele cu cari „espertul“ financiar dl Eugen Brote se încercă a-și justifica „corecta“ sa „chivernisélă“ la averile bisericesci.

Cine voesc mai multe și mai minunate argumente să-și procure broșura „Pro Veritate“ tipărită la „Institutul tipografic“, în 1890.

Conclusiunea respunsului este, că nu se simte îndatorat a restitui dauna, ci el care „n'a făcut o operațiune de speculă“ face consistoriului ofertul următor: „eu me deoblig a storna pe speșele mele întreaga conversiune și a pune fondurile érăși în starea ce au avut-o înainte de 23 Ianuarie 1886“.

Ofert, care în esență nu poftesce nici mai mult nici mai puțin, decât: ca fondurile să nu capete în patru ani de ăile nici un venit după un capital de 542.000 fl investit în efecte de bănci, er d-nul Brote să bage în pungă profitul ce rezultă din urcarea cursului de bursă al efectelor, cumpărate pe banii fondurilor bisericesci în timp de pace de patru ani, când prin conversiunile efectelor de stat cu 5% interese în altele cu interese mai mici, eo ipso a trebuit să urce cursul efectelor de bănci cu 5%.

Consistoriul însă, având a tracta pe dl Brote ca pe un fost manipulant de cassa, subordonat al seu, și nu ca pe un sensal (samsar) nu i-a primit „genialul“ ofert, ci prin acțiunea înregistrată sub Nr. 4263/890 la tribunalul reg. din Sibiu l'a dat în judecată peto desdaunare în sumă de 5625 fl. și accesoriile.

Precum suntem înfomați pertractarea scripturică este terminată deja și aresă urmeze sentința.

Fie sentința judecătorească pentru desdaunarea materială cum va fi, sentința morală însă asupra dlui Eugen Brote ca manipulant al averilor bisericesci este deja adusă din partea tuturor factorilor competenți.

L'a condamnat reprezentanța legală a bisericei — sinodul archidieceșan, când nu l'a mai ales asesor consistorial.

L'a condamnat consistoriul, când l'a destituit și neconsiderându-i aপরarea l'a dat în judecată.

L'a condamnat opiniunea publică a credincioșilor bisericii noastre, când la alegerile urmate imediat după „operațiunea lui financiară“ în două periode deja de câte 3 ani, nu l'a mai ales deputat sinodal.

Am dat publicității numai fapte cunoscute și dovedite cu acte oficiale publicate deja chiar prin dl Eugen Brote.

Nimic n'am esagerat, ba am retăcut o parte din cele ce scim cu positivitate.

Pentru cine vrea să vadă însă, acestea sunt suficiente, ca să și pótă forma o părere adevărată despre individualitatea acestui om plin de vanitate, de ură, pătimaș și resbunător.

În calitate de controlor și ases. cons. a desconsiderat dispozițiunile consistoriului și a manipulat cu banii bisericei după cum a voit el.

Ca vicepreședinte al doilea și cassar al comitetului partidului național, a desconsiderat dispozițiunile comitetului, și a manipulat banii partidului cum a voit el.

Ca jurnalist subvenționat al comitetului partidului național, a desconsiderat dispozițiunile comitetului și a conlucrat la subminarea și resturarea lui.

Ca conducător al organului, ce era menit să sporască averea „Institutului tipografic“ a împins institutul la licuidare.

Nu mai restéză altă, decât ca în urma licuidării esecutate conform dispozițiunilor lui, cu un preț bagatel să devină proprietarul întregei averi, tipografie etc. cari acționarilor li-a costat 40.000 fl.

Ecce! genialul conducător al partidului național!

Memorandul românilor din Transilvania și Ungaria, către Maiestatea Sa imperială și regală apostolică Francisc Iosif I împărat al Austriei, rege apost. al Ungariei etc. etc.

(Urmare.)

Er esecutarea acestei legi nu confirmă credința, că legislațiunea, chiar la decretarea legii, era condusă de intențiunei mărturisite în ceea ce privesce aplicarea practică.

§ 27 al legii dispune următoarele: „hivatalok be-töltésénél jövöre is egyedül a személyes képeség szolgál-

ván iranyadóul, valakinek nemzetsége ezután sem tekint-hető az országban létező bármely hivatalra vagy méltóságra való emelkedés akadályaul. Sőt inkább az állam-kormány gondoskodni fog, hogy az országos birói vagy közigazgatási hivatalokra s különösen a főispánságokra, a különböző nemzetségekből a szükséges nyelvekben tökéletesen jártas és másként is alkalmas személyek a lehetőleg alkalmazzanak.

Acésta dispozițiune a legii în viața practică e o literă murtă. În Transilvania preste tot, precum și în multe din comitatne ce cad afară de Transilvania, cum sunt Bihorul, Sălăgiul, Aradul, Timișul, Sătmariul, Maramureșul, și Caraș-Severinul, cu totul în 23 comitate, românii sunt în majoritate precumpenitóre, ba aprópe singura poporațiune; nici într'unul din aceste 25 de comitate însă guvernul nu a profitat de dispozițiunea cuprinsă în §-ul mai sus citat al legii, spre a se arăta drept și achitabil, în cât ađi nu este în întreg regatul nici un comite suprem, ba chiar nici un vice-comite luat dintre români. Și nu va susține nimeni, că între 3 milioane de suflete nu e nici un om calificat.

Tot astfelu s'a aplicat legea în ceea ce privece instanțele judecătorești. În totă țera, care are 65 tribunale și între acestea 25 în ținuturi cu poporațiune aprópe curat românească, nu avem decât un singur român aplicat de guvernul ungar ca președinte de tribunal; ér judecători de naționalitate română, abia pe ici pe colo, găsăm câte 1—2.

La oficiile judecătorești mai înalte, ori în posturi cardinale, ca pe la ministerii, avem numai dintre cei ce au apucat să fie aplicați cu primele numiri dela 1866—1867 și au mai rămas în viață, fără ca se fie înlăturați. Astfel la întreaga curie regească avem un singur judecător luat dintre români, la tabla regescă din Budapesta 3, la cea din Murăș-Oșorheiu au fost 4 înainte de descentralizare, ér acum a rămas 1, la cea din Cluș sunt 3, ér la cele din Dobrișin și Seghedin câte 1, dar președinte de secțiune nu e nici unul.

Chiar și acești câți-va se mențin numai, pentru că n'au putut să fie înlăturați.

Mai réu încă stăm în cadrele celorlalte ministerii, cum e al cultelor și instrucțiunii publice, al financelor, ori al comerului. Nici în provincii, nici în oficiile centrale, românii nu sunt aplicați, decât ca de poveste. Avem, de exemplu, la cele două universități un singur român, și în întreaga instrucțiune un singur inspector scolar, aruncat însă și acela din mijlocul românilor într'un ținut cu poporațiune curat maghiară.

Maiestatea Voastră imperială și regală apostolică! Nu scótem la ivélă aceste fapte ca să ne plângem de nedreptatea ce ni se face, ci pentru ca să arătăm cât de adencă și de generală e nemulțămirea, pe care actualul sistem de guvernament a podus'o între români, și cât de încordate sunt relațiunile dintre români și actualul guvern.

Noi românii am făcut în timpul celor din urmă câteva decenii mari opintiri și am adus mari jertfe ca să propagăm cultura în masele poporului și să scótem din ele ómeni calificați pe la înaltele aședăminte de învățământ ale Apusului, și sunt ađi între noi mii de ómeni cu cultură apusenă, înzestrați cu diplome în toate ramurile de știință și pentru patria lor, în care sunt prigonii, și trăesc ađi în alte țeri. Astfel din ți în ți românii tot mai mult au trebuit să simță, că ei sunt tratați ca străini în țera lor, pe care au apérato părinții și străbunii cu sângene lor și au s'o apere ei în viitor față cu ori și care dușman. Cu cât mai mult străbate simțământul acesta, cu atât mai mult se înăspresce și lupta infundată spre care sunt împinși românii.

Stăpănit de ómeni, cari îl consideră ca străini, și pe care el îi consideră străini, românul nici în justiție, nici în administrațiune, nici în celelalte sfere ale vieții publice nu e primit cu bunăvoință cuvenită și nu află la nimeni mângăere, nicăiri dreptate.

Er acésta mai ales pentru-că, cu toate dispozițiunile permissive ale legii, pentru egala îndreptățire nu se ține în viața publică semă de limba poporului, dacă el nu e magiar.

(Va urma).

Cronică.

Zarand, în Iunie, 1892.

De ale timpului. — Lipsa de brațe muncitoare. — Reprezentanta gimnazială. — Un examen bun.

Avem căldură ca în dricul verei — prin canicula. —

În fie-care ți aprópe, căpătăm însă și ploii torrențiale. Sămănăturile preste tot sunt bune și promit recoltă înbelșugată. Lucrul câmpului se urmădește cu înțepire. E la ordine săpatul de cucuruz. Lucrătorii sunt foarte bine plătiți, și nici așa nu se capătă.

Diua de săpat la cucuruz se plătesce până la 85 cr. și de mănăre, chiar pe sate se plătesce cu

50 — 60 cruceri. Lipsa de brațe muncitoare, necunoscută până aci în Zarand, provine cu deosebire din aplicarea multora pre la băi; parte ca ȕileri la zidirile feliurite ce se fac la băile dela „Prusariu” în apropierea Bradului. O altă împrejurare, că nu se capătă lucrători este că: cucuruzul e foarte efitin, și dacă muncitoriul datat a trăi cu puțin capătă în două ȕile 1 fl. 60 cr., și cumpără 30 litre cucuruz și trăesc 2—3 săptămâni, când nu e forțat a lucra, ba îi mai rămân bani și de cheltuială.

În 21 Maiu v. s'a ținut reprezentanța gimnazială în sala gimnasiunii din Brad. Membrii prezenți erau abia 22 înși, toți din ppresbiteratul Bradului, pe când din al Halmagiului lipsiau.

Ședința s'a deschis prin președintele păr. pp. V. Damian.

Primul obiect era raportul direcțiunei gimnaziale asupra învățământului. După cetire, raportul a fost luat spre știință. Directorul Georgiu Părău constată, că numărul elevilor atât la gimnasiu cât și la normali a scăzut, deși nu tare.

Arăta și cauzele din cari au scăzut, încâtva și din vorbă în vorbă se constată, că școlele populare nu dau surescența recerută nici pentru normale, decum pentru gimnasiu.

Rațiociniul gimnasiunii pro 1891 după cetirea raportului comisiunei de scontrare și revisiune prin raportorul I. German se ia spre știință — pre lângă îndatoririle și observările făcute de comisiune.

Preste raportul comitetului gimnazial, s'a trecut în fuga mare. Interesant a fos discușiunea când a venit la ordine cererea corpului profesoral dela gimnasiu, pentru a fi ajutorați încâtva spre a-și pute plăti tacsele și cuotele la fondul de pensiune. Membrii corpului profesoral părăsiră sala.

Cine era să le susțină cauza? A susținut o învățătorul I. G. apelând la aceia, cari au fost scolari ai profesorilor, cari cer a fi ajutorați.

Unul, ȕi, unul, notariul recunoscătoriu Nicolau Fugăta a susținut în mod demn ca să li se dea o sumă de 500 fl. la patru înși. Atăta a fost de ajuns ca părintele S. Bacilla, mâna dreaptă și secretariul necontrolat al părintelui ppresbiter tractuale „suo more consueto” se vorbescă contra și să atace pe notariul Fugăta.

Dar nu i-a rămas datoriu nici acesta, ci în mod flegmatic l'a apostrofat, dându i epitetul cuvenit. O tăcere! Dar nici un membru nu s'a aflat, care să ȕică, că nu are drept notariul Fugăta. — Din contră o parte din membrii vȕdend, ce atitudine a luat contrariul notarului, se depărțară din sală. Atăta deocamdată, pentru marcarea situațiunei, în care au ajuns lucrurile aci —

În 31 Maiu s'a ținut examenul la șola noastră populară din Criscior. Comisar al examenului a fost prof. Costin din Brad. Au fost prezenți la examen 29 fete și 23 feciori. Părinții pruncilor și un public numeros în frunte cu preotul model I. Perian erau prezenți. Învățătoriu e dl Ales. Draea. Examenul, judecând după răspunsurile clare ale elevilor, a fost după cum s'a ascepat. Nu voiu între în analiza răspunsurilor și a întrebărilor — din fia care obiect de învățământ, căci a-și trece presecadrul unei simple cronice, me voi mărgini a constata numai unele impregiurări, în ce privece disciplina elevilor.

Băeții și băetele sunt împărțiți în 4 despărțeminte.

Atențiunea încordată a elevilor pe timpul esaminării este prima notă, ce trebuie să scot la ivélă. Nici o șoptă, nici o intrerumpere din partea elevilor în decursul examenului.

O altă notă caracteristică am observat: dedarea elevului de a judeca, lucru ce arare ori îl afi prin școlele populare.

Curățenia elevilor în vesminte, cărți și scrisori este a 3-a notă, ce am putut observa.

Preste tot — reasumând — am aflat, că elevii sunt dedați la ordine — fără care nu pôte fi progres în o șolă.

Unica scădere ce trebuie să o scot la ivélă este că: Dl învățătoriu câte odată pune întrebarea de așa, cât elevul trebuie să răspundă numai cu da sau ba.

De alt cum acésta o am observat numai în vre-o trei casuri.

În genere ori cine a putut fi mulțamit cu progresul. Un reu ne a descoperit părintele I. Perian, director: elevii dela 11 ani sunt aplicați pre la băi, și astfel nici în șolă despărțământul V și VI nu s'au putut forma. Directorul și a făcut detoria la organele competente. —

Pe când scriu aceste un servitor al părintelui protopop mi aduce o broșură — pamflet intitulată: „Correspondenții din Zarand” la ȕiarele române în afacerea alegerei de deputat în Baia de Criș” de Simeon Bacilla tip. la Kroll în Deva. Are 74 pag.

Era mai bine pôte se o fi tipărit la „Hirsch” în Deva unde au apărut și circularele pentru fondul protopopesc.

Voiu reveni asupra acestei broșuri herostratice, carea în ce privece afaceri delicate, ce au se rămână între patru păreți, este o denunțare din cele mai condamnabile. N. I.

Declarațiune.

Cei doi ómeni din ceta tribunisților, după polecră unul Russu și altul Grecu, cari au fost trimiși la redacțiunea noastră în cestionata afacere „cavalerescă”, publicând în Nr. 133 al „Tribunei” „actele despre demersul” lor se espectoréză într'un mod tendențios și cu o vȕdită reînță despre mine.

Declar dar de neadevăr afirmarea malițioasă din Nrul cestionat al „Tribunei” sub titlul „Poltronii și mișei dela „Telegraful Român”, după care eu aș fi ȕidis, că n'aș fi nimica la redacțiune; ér epitele de „poltroni și mișei” din partea mea le retrimis redacțiunei „Tribunei”, carea n'are curagiul de a lua răspunderea pentru fȕie, ci acésta, o pune în cărca unui culegătoriu, care în realitate n'are nimic cu afacerile redacțiunei.

Sibiu, 13/25 Iunie, 1892.

Ioan Broju,

colaborator I la „Telegr. Român”

Varietăți.

* (Scire falsă.) ȕiarele unguresci colporteză scirea, că românii se pregătesc să mȕrgă la țarul Rusiei, și acolo se-și prezenteze plângerile lor, că miscarea s'a pornit de aici din Sibiu, și că acuma în fruntea ei stau notarii dela sate.

Scirea acésta, colportată cu predilecțiune de ȕiarele unguresci, este o calomnie impertinentă la adresa noastră a tuturor românilor.

Deși în luptele politice o parte a românilor a fost sedusă la un pas greșit, totuși infidelitate nime-nu va putea imputa poporului român.

Fidelitatea cătră patrie și tron a fost și este una dintre virtuțile cardinale ale poporului român, și pe născocitorii de asemenea sciri tocmai acésta virtute a poporului român îi supără.

* (Nenoroȕiri.) Scirile din Budapesta vestesc, că în ȕilele din urmă s'au descărcat tempestăți atât de înfricoșate, încât au inundat case și au nenorocit mulți ómeni. Pompierii sunt încontinuu activitate. Ei scot apa de prin case cu ajutoriul pompelor. Din mai multe părți s'a anunțat furtuni și grindină, cauzând daune enorme.

* (Ravachol.) Dinamitardul și anarchistul Ravachol după o pertractare judecătorească de mai multe ședințe, a fost condamnat la mȕrte. Compliciul lui au fost achitați.

Bibliografie.

În editura librăriei N. Ciurcu Brașov a apărut „Una sulă una fabule” de G. Sion, membru al academiei române. Prețul 30 cr.

Examen.

Programa

examenelor publice la institutul archidieceșan pedagogico-teologic cu finitul anului școlastic 1891/92.

Joi 18 Iunie, înainte de amȕzi, începutul la 8 ore. Enciclopedia și Isagogia cl. a. I. prof. Dr. I. Crișianu și I. Ghibu. Limba română ped. II și III prof. Dr. D. P. Barcianu. După amȕzi, începutul la 3 ore. Teologia morală cl. a. II prof. I. Hannia. Istoria și constituțiunea patriei ped. a. III prof. I. Ghibu, Geografia prof. Dr. D. P. Barcianu.

Vineri 19 Iunie. Înainte de amȕzi, începutul la 8 ore. Pastorală și Liturgică cl. a. III prof. Ioan Hannia, Limba maghiară ped. anul I, II și III prof. Dr. I. Crișianu. După amȕzi, începutul la 3 ore. Istoria bisericescă cl. a. I și II prof. Dr. I. Crișianu, Istoria universală ped. a. I și II prof. I. Ghibu, Fisica ped. a. III prof. D. Comșa.

Sâmbătă 20 Iunie. Înainte de amȕzi, începutul la 8 ore. Dreptul canonic cl. anul III prof. suplent Dr. P. Șpan. Pomăritul cl. anul II, ped. II prof. D. Comșa, După amȕzi începutul la 3 ore. Didactica-Metodica cl. a. II, ped. a. II prof. Dr. I. Crișianu. Istoria naturală ped. a. I și II prof. Dr. D. P. Barcianu.

Luni 22 Iunie. Înainte de amȕzi începutul la 8 ore. Dogmatica-Polemica cl. a. II prof. suplent Dr. P. Șpan. Legumăritul cl. anul I, ped. a. I prof. D. Comșa. După amȕzi începutul la 3 ore. Căticetica cl. a. III prof. I. Hannia. Plantologia cl. a. III ped. a. III prof. D. Comșa. Istoria bisericescă, Limba română ped. a. I prof. I. Ghibu, Dr. D. P. Barcianu.

Marti 23 Iunie. Inainte de amăzi, începutul la 8 ore. Pedagogia generală cl. anul III, ped. a. III prof. suplent Dr. P. Șpan. Geografia ped. a. I și II prof. Dr. D. P. Barcianu. După amăzi începutul la 3 ore. Esegea-Ermeneutica cl. a. I, Retorica bisericească cl. a. III prof. I. Ghibu. Comptabilitatea cl. a. III ped. a. III prof. D. Comșa

Joi 25 Iunie. Inainte de amăzi începutul la 8 ore. Literatura română cl. anul II prof. Dr. D. P. Barcianu. Religionea ped. a. II și III prof. I. Ghibu. După amăzi începutul la 3 ore. Logica-Psihologia cl. I, Psihologia ped. a. III prof. suplent Dr. P. Șpan. Computul și Geometria ped. a. I. II și III prof. D. Comșa.

Vineri 26 Iunie. Inainte de amăzi începutul la 8 ore. Cântările bisericești, toți elevii prof. D. Cunțanu. După amăzi, începutul la 3 ore. Musica vocală și instrumentală toți elevii prof. G. Dima.

Sâmbătă 27 Iunie. Inainte de amăzi începutul la 8 ore. Lucru de mână, toți elevii pedagogi, ins-

tructor Georgiu Moian. După amăzi, începutul la 3 ore. Gimnastica toți elevii pedagogi, instructor G. Moian.

Comisari consistoriali conducător al esamenelor în secțiunea teologică asesorul și protopresbiterul Zacharia Boiu, ér în secțiunea pedagogică asesorul Leontin Simonescu.

Direcțiunea.

Ni s'a trimis spre publicare următoarea declarațiune:

Onorata redacție a „Telegrafului Român” este rugată a publica următoarea

Declarațiune.

În fața celor publicate în „Telegraful Român” Nr. 60 declarăm, ca mandatar ai d-lui Eugen Brote, că luni la 20 Iunie n., nu am cerut redacției „Telegrafului Român” satisfacțiune cavalerescă pentru articolul prin care dl Eugen Brote se simte ofensat, ci am făcut numai primii pași ca cestiunea să se poată rezolva pe cale cavalerescă. Ne a fost însă această preste puțină, deore-ce în

urma scôterii în publicitate a cestiunei prin colônele „Telegrafului Român” Nr. 60, 21 Iunie nno ne simțim siliți a repăși dela urmărirea acestei cestiuni pe cale cavalerescă, pentru-că ne-a fost preste puțină a intra în pertractări cu redacția „Tel. Rom.” cu care nici nu am putut vorbi.

De altfel în urma declarațiunei „Telegrafului Român” dela 21 Iunie, rezultă, că redacția nici nu este dispusă a da satisfacțiune cavalerescă. Suntem deci constrânși a depune mandatul ce am primit dela dl Eugen Brote și a publica actele despre demersul nostru.

Sibiu, 22 Iunie, 1892

Dr. Iuliu Grecu.

Ioan Russu-Șirianul.

Noi o publicăm această declarațiune deocamdată fără nici o reflecțiune la partea meritorică; în cele lalte însă observăm: că însăși această declarațiune a apărut deja în Nr. de adial „Tribunei” cu o notă din partea redacțiunei, că „Telegraful Român” n'a publicat-o. Apoi se o scie „Tribuna”, că noue ni-a venit declarațiunea numai Joi pela amăzi, când Nrul nostru din urmă era scos de sub tipariu, prin urmare nu se putea astfel decât să se reserve pentru Nrul de adî.

Nr. 481/892.

[82] 3-3

CONCURS.

În urma concludului Venerabilului Consistoriu archidiececan din 4 Maiu 1892 Nr. 3258 Plen. pe baza stat. org § 63, combinat cu § 23 punct 5 și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania, sub Nr. protocolariu 136 din 1888, prin această se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Alba-Iulia.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi totodată și paroch în locul central al tractului anume în parochia din Alba-Iulia oraș.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) Venitele protopresbiterale, cari stau din pașalul de cancelarie din fondul Rudolfin archidiececan și din tacsele, ce incurg pentru ședulele de cununie, pentru visitarea comunelor tractuale, pentru procese divorțiale și alte speciale funcțiuni protepresbiterale;

b) venitele parochiei de clasa a III-a din Alba-Iulia oraș.

Concurenții au să documenteze cualificațiunea prescrișă în concludul congresual Nr. 111 din 1888 și se alăture la concursurile lor și o tabelă de cualificațiune cu rubricile indicate în § 12 din regulamentul congresual provocat mai sus și apoi astfel instruite, să le substernă Venerabilului Consistoriu archidiececan din Sibiu, în restimp de 30 zile computate dela ziua ce urmăze după prima publicare a acestui concurs în „Tel. Rom.”

Concursurile întrate după expira rea termenului nu se iau în considerare.

Alba-Iulia, din ședința comitetului protopresbiter al tractului Albeiluliei, ținută la 30 Maiu, 1892.

Nicolau Ivan, Nicolau Cadariu, adm. protopresb. notariu.

Nr. 3885 Plen.

Concursul acesta se aprôbă, și se dă spre publicare în „Telegraful Român”

Sibiu, din ședința plenară a Consistoriului archidiececan, ținută la 1 Iunie, 1892.

Consistoriul archidiececan.

Nr. 158

[89] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch vacant, din parochia de clasa a treia (III) Homorod-Suseni, tractul protopresbiter al Geoagiu II, în legătură cu decusul consistorial dto 13 August 1891 4837 B. se escrie prin această a doua oră concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”

Venitul total anual, împreunat cu acest post dă suma de 301 fl. 02 cr.

Competenții sunt poftiți a-și înainta cererile, instruite conform norme

lor din vigóre, la subscrisul oficiu, în termenul susindicat.

Săcărâmb, 25 Maiu, 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Geoagiu II, în conțelegere cu respectivul comitet parochial.

Sabin Piso, protopresbiter.

Nr. 233

(87) 2-3

Concurs repetit.

Pentru întregirea parochiei de clasa III Cherges cu filia Popesci protopresbiteratul Devei, după ce în urma concursului prim nu s'a ivit candidați, prin această se escrie concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în diariul „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt regulate și statorite în ședința comitetului parochial ținută la 21 August 1891, și tôte la olaltă dau o sumă de 227 fl. 50 cr. v. a.

Informațiuni mai de aprôpe despre această parochie se pot lua dela oficiul protopresbiter al și dela comitetul parochial.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile concursuale instruite conform legilor din vigóre la subsemnatul oficiu protopresbiter al până la termenul sus indicat.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Devei în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Avram P. Păcurariu, protopresbiter.

Nr. 164.

[77] 3=3

CONCURS.

După decisiunea Venerabilului Consistoriu archidiececan dela 19 Novembre 1891 Nr. 6698 B. și în conțelegere cu comitetul parochial se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroch în comuna bisericească de clasa a III-a Sohodol, în protopresbiteratul Cămpeni, cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 418 fl. v. a. constatătoare din venite stolare sistemate.

Doritorii de a ocupa acest post se trimită cererile lor concursuale cu documentele cerute de legile din vigóre la subscrisul oficiu în termenul cuvenit și înainte de alegere să se prezenteze în parochie pentru a cânta respective a celebra și a cuvânta.

Oficiul protopresbiter al Cămpenilor. Cămpeni, 15 Maiu, 1892.

Romul Furdul, protopresb.

Nr. 244.

(88) 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa a III-a Bărești cu filiile Dumesci și Lungșora, protopresbiteratul Iliei, pe baza ordinului consistorial din 11 Septembrie 1890, Nr. 5774 B. se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diariul „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt.

Tôte venitele parochiali statorite în ședința comitetului parochial ținută

la 10 și 30 Iunie 1890, care dau la olaltă venit anual de 421 fl. 42 cr.

Concurenții își pot lua informațiuni despre starea acestei parochii la oficiul parochial și cel protopresbiter al.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile concursuale instruite conform legilor din vigóre la subsemnatul oficiu protopresbiter al până la termenul susindicat.

Oficiul protopresbiter al gr. orient al tractului Iliei în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Ilia, 26 Maiu, 1892.

Avram P. Păcurariu, protopresbiter.

Casă de închiriat.

Cu 1 August stă spre închiriere casa din strada lungă la **Pórta-Turnului Nr. 6.** cu 4 încăperi de locuit, 2 cuine, camere, zidiri de economiă, curte, grădină spațioasă.

A se întreba strada Urezului Nr. 19. [81] 3-3

Să recomandă și acoperirea de turnuri cu tinichea

Scocuri pentru streșini de tot felul

Stimate proprietar de casă!

Acoperișe de tinichea de tot felul

Îmi permit a ve înștiința, că primesc pe lângă un preț uimitor de ieftin și anume dela 70 cr. până la 1 fl. 50 cr. pro metru, executarea

scocurilor de tinichea pentru streșini

și

acoperirea coperișelor cu tinichea de fer

cu fl. 1.80 până fl. 2.50 pro ☐ metru cu vâpsire de două-ori; tot așa primesc reparaturi de scocuri vechi și vâpsituri din nou.

Pentru sezonul de primăvară recomand depositul meu bine asortat de

Cane de udat

bune și ieftine, ca și tôte articulele de tinichea trebuincioase în casă, și rog peon. domni proprietari pentru binevoitorul sprigin, pe lângă asigurarea, că ori-ce comandă o voiu executa prompt, solid și ieftin.

Cu tótă stima

G. Stuchlich, tinichigiu.

Sibiu, strada Turnului 7.

Să recomandă și acoperirea de turnuri cu tinichea

A. & A. Crompton & Co. limited Park- & Woodend Mills near Oldham.

Torecitorii cunoscutelor și de mulți ani introduselor calități de Extrahardwater Abram Crompton, Travis Milne Crompton și A. m. provocă prin această pe clienții lor, să se păzescă de cumpărarea aței, care se împachetază în același mod ca și a lor și sunt provăzute cu etichete imitate; observând totdeodată, că sunt gata a plăti o remunerațiune de

200 (două sute) floreni

aceluia, care le va descoperi pe falsificătorii și imitătorii pachetărei și a etichetelor lor ca aceia să pôtă fi trași la răspundere înaintea legii și pedepsiți.

Astfelu de împărțări să se adreseze la:

A. & A. Crompton & Co. limited,

Shaw, near Oldham Englitera

Domnului Leopold Rosenzweig & Söhne,

sau la

Viena I Gonzagagasse 16

Dl Dr. Emil Links, avocat de curte și tribunal

Viena I, Hohenstaufengasse 2.

[80] 4-13